

Mie intervjuu Ossinovskiga toimub ühel reedesel hommikupoolikul tema kontoris Rocca al Mare ärimaja 13. korrusel. Kuna jõuan viis minutit enne kokkulepitud aega ja Ossinovskit ennast veel kontoris pole, pakub lahke sekretär mulle kohvi. Teen aega parajaks ümmarguse laua taga, kus asetsevad ajakirjad raudteeveduritest, Imeline Ajalugu, aga ka venekeelne ajakiri Ilus Elu. Saan kontoris ringi vaadata. Siin on avar ja valgusküllane, aknast avaneb ilus vaade merele.

Kümmekonna minuti pärast astub kontorisse Ossinovski, reedele kohaselt *casual*-stiilis rõivastes. Seljas kevadjope, mille alt paistab sinine polo-särk, jalas teksapüksid ja kingad, mille vahelt piiluvad värviliste triipudega sokid, ning käes arvutikott. Ta teretab mind siidiselt pehme, kuid mehise käepigistusega ning kutsub oma kabinetti. Enne veel aga palub sekretäril teha teed.

Hilisema jutu käigus selgub, et Ossinovski joob üldse palju teed, kuna see on väga tervislik. Vilunud teetundjana oskab ta ka kvaliteetse tee maitseid kõrgelt hinnata.

Olles istet võtnud, keerleb mul endiselt peas kontori asukoht 13. korrusel ning uurin esimese asjana, kas ta selle numbri ebaõnne ei usu. Ossinovski vaatab mulle sügavalt silma ja vastab pikemalt mõtlemata: “Ma ei usu Jumalat. Hoollitsetud välimusega, kuldkellasid kandvad ning uhketes džiiptides ringi sõitvad õigeusu ja katoliiklikud kirikuisad on minu silmis mitteusutavad ega ole siiani suutnud mind oma usku pöörata.”

Mida ta siis usub? See on väga lai küsimus, millele tema sõnul on keeruline lühidalt vastata. “Usun paljudesse asjadesse,” nendib ta.

Jutust koorub välja, et ta usub sündsusesse, iga inimese võimesse midagi muuta ja armastusse. Number 13 ei ole talle mitte kunagi õnne või ebaõnne toonud, sääraseid sümbolid mõjutavad vaid sel juhul, kui neisse usutakse, on Ossinovski veendunud.

Veel selgub, et Oleg Ossinovski ei usu tähtede seisuga ega horoskoopi. Siiski tõdeb ta, et on täheldanud samast tähtkujust inimeste vahel sarnaseid omadusi ja iseloomujooni. Ossinovski ise on tähtkujult Kaksikud ja kuigi ta ise sellesse ei usu, võib tema juures täheldada Kaksikutele omaseid jooni.

Kaksikute tähtkuju all sündinuid peetakse laia silmaringiga elavaloomulisteks ja teravmeelseteks isiksusteks, kelle uudishimu toidab pidevalt nende omast püsimatust, mis aga ei tähenda, et nad pole põhjalikud või intelligentsed. Kuigi kaksikutele omistatakse ka keevat loomust, et lahustub aegajalt plahvatav viha enamasti üsna kiiresti.

TÖÖLISEST MILJONÄRIKS

Et mitte stereotüüpset pilti maalida, palun Ossinovskil end ise kolme sõnaga kirjeldada. Ossinovski oma tagasihoidlikkuses annab mulle vastuseks: “Ma teen seda, mida ma teen. Oleme raudtee-ettevõtetest Baltimaades üks suuremaid.”

Tema heameelest on näha, et ta tunneb uhkust selle üle, et on 15 aasta jooksul suutnud üles ehitada tugeva ettevõtte ja brändi Skinest Rail.

Aus nimi on bränd ja maksab väga palju.

Ossinovski Äripäeva korraldatud konverentsil “Äriplaan” mullu septembris transiidist rääkimas.

Jõuame jutujärjega tööni. Selgub, et end vagunitehase töölisest Eesti rikkamate inimeste sekka töötanud Ossinovskile siiralt meeldib praegune töö, mida ta oma sõnul teebki just enda jaoks. Tema elufilosoofia on individualistlik: iga inimene peab enekõike elama iseenda jaoks ning püüdma end õnnelikuks teha. Sellest lähtuvalt rõhutab Ossinovski, et kui me kõik teeksimise tööalaselt seda, mis meid õnnelikuks teeb, võidaks sellest kogu ühiskond tervikuna.

Ossinovski tööd võib pidada tema hobiks, mis ei lõpe kella kukkudes või nädalavahetuse saabudes. Tema jaoks on igati normaalne vastata tööalastele e-kirjadele ka kell 11 õhtul. “Saan oma tööst siiani peaaegu et füüsilist naudingut,” ütleb Ossinovski, kelle jaoks kiire elutempo ja pidevas liikumises olemine on lahutamatu osa igapäevast. “Kui saabub päev, kui ma oma töös enam naudingut ei tunne, siis ma selle töötegemise ka lõpetan. Siiani seda juhtunud ei ole.”

Veel lisab Ossinovski temale omasel moel: “Praegu on niisugune *drive* sees, et ma ei taha isegi puhata.”

RAHAST RÄÄKIDA EI TAHA

Transiidikuningaks nimetatud Ossinovski ise end nii ei kutsuks. Rääkimine rahast ja asjaolust, et tegemist on Eesti ühe rikkama mehega, Ossinovskile silmanähtavalt ei meeldi. Tema jutt muutub emotsionaalsemaks ning ta ei saa aru, miks peab sellest üleüldse juttu tegema.

“Ma arvan, et rääkima peaks sellest, kui inimene sõidab uue Mercedesega, aga tema palk on 1000 eurot, või tal on mitu edukat ettevõtet ja ta elab heades tingimustes, kuigi ametlikult dividende oma ettevõtetest ei võta. Miks maksuamet magab ega tegele selliste ilmsete maksupettustega – sellest on vaja rääkida,” leiab Ossinovski.

Ta lisab, et paljudes riikides on seesugune olukord võimatu. “Tegemist on ju avaliku huviga. Kui üks maksab ausalt makse, aga teine hiilib neist kõrvale, siis tekibki ebavõrdsus. See väärrib tähelepanu ja jutuainet. Kui inimene saab legaalselt suurt palka, siis see peaks kõiki kaaskodanikke ju rõõmustama,” räägib Ossinovski elavalt žestikuleerides.

Äripäeva koostatud rikaste edetabelis kerkis ta möödunud aastal 165 miljoni eurose varaga kolmandale kohale.

Kabinetis jääb vaikseks, Ossinovski vajub mõttesse, tõstab ühe jala üle teise ning hakkab rääkima asjadest, mis talle siin elus veel ei meeldi.

“Mulle ei meeldi, kui valetatakse. Lapsepõlvest on meeles, et olla aus on pikas perspektiivis kasulik. Ma ei ole kunagi võtnud altkäemaksu ja mulle ei ole seda ka pakutud. Aus nimi on bränd ja maksab väga palju. Kui inimesed teavad, et sa ei varasta, siis seda hinnatakse ning kokkuvõttes teenid siin elus oluliselt rohkem kui varastamise teel,” räägib ta.

Sujuvalt jõuame ühiskondlikult levinud ja levitava valeni. Ossinovski muutub taas emotsionaalseks ning ütleb: “See on üks suur vale, mida meie ühiskonnas räägitakse, et mida suurem kiirus, seda rohkem avariisid. Statistika põhjal selline korrelat-